

सन्तानि

“ममापि किं नो दयसे दयाधन
त्वदङ्गिमन् यदि वेत्य मे मनः ।
निमज्जयन् सन्तमसे पराशयं
विधिस्तु वाचः क्व तवागमः कथा ॥”

इति नैषधे ८ सर्गः ॥

सन्तर्पणः, क्लीः (सन्तर्पयति इन्द्रियाणीति । सं +
तृप् + णिच् + ल्युः ।) द्राक्षादाङ्गिमखर्जुरी-
कदलीशर्करालाजाचूर्णमध्वाज्य-संमिलितम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ त्रिमकारके, त्रि । यथा,

“पुण्यो महात्रयसमूहजुष्टः

सन्तर्पणो नाकसदां वरेण्यः ।

जम्बाल लोकस्थितये स राजा

यथाध्वरे वङ्गिरभिप्रणीतः ॥”

इति भट्टिकाव्ये १ सर्गः ॥

सन्तानः, पुं, (सन्तनोति विस्तारयति पत्रपुष्पादी-
निति । सम् + तन विस्तारे + “तनोतिरूप-
संस्थानम् ।” ३ । १ । १४० । इत्यस्य वार्त्ति-
कोक्त्या णः ।) कल्पवृक्षः । (संतन्यते इति ।
तन + घञ् ।) वंशः । इत्यमरः ॥ विस्तारः ।
(यथा, महाभारते । १ । १०३ । १० ।

“तयोरुत्पादयापत्यं सन्तानाय कुलस्य नः ।
मन्त्रियोगात् महाबाहो धर्मं कर्तुमिहाहंमि ॥”

अपत्यम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । ८ । ५८ ।

“देवराडा सपिण्डाहा स्त्रिया सम्यक् नियुक्तया
प्रजेक्षिताधिगन्तव्या सन्तानस्य परिच्छये ॥”)

तर्ह दिकपर्यायः । तुक् १ तोकम् २ तनयः ३
तोक ४ तक् ५ शेषः ६ अग्रः ७ गयः ८ जाः

९ अपत्यम् १० यङ्गः ११ सनुः १२ नपात् १३
प्रजा १४ बीजम् १५ । इति पञ्चदशापत्य-
नाम्नानि । इति वेदनिघण्टी । २ । २ ॥ (अस्त्र-
विशेषे, क्ली । यथा, महाभारते । ५ । ८६ । ४० ।

“सन्तानं नर्त्तकं घोरमास्त्रमोदकमष्टमम् ।
एतैर्विहाः सर्वे एव मरणं यान्ति मानवाः ॥”

सन्तानिका, स्त्री, (सन्तानो विस्तारोऽस्यस्या
इति । सन्तान + टन् ।) चीरसरः । मर्कट-
जालकः । कुरिकाफलम् । फेनः । इति हारा-
वली ॥ पादास्य गुणाः ।

“सन्तानिकागुरुः शीता हृष्या पिप्तासवातजित्”

इति राजनिर्घण्टः ॥

मिष्टान्नविशेषः । सरभाजा इति भाषा । तत्-
करणप्रकारो यथा । दुग्धं शरावचतुष्टयं शर्क-
रादंशरावपरिमिताद्युतं शरावपादैकं गृहीत्वा

तद्दुग्धे प्रायसंनेन घनीभूते उष्णेस्थिते मयान-
दण्डेन मयनेन बहुतरफेनो भविष्यति । तत्फेनं

सहितदुग्धस्य तप्ताङ्गुलपरिचणत् सरो-
जायते । तं सरमस्त्रेण चतुष्कोणाकृतिं निर्माय

घृतेन भृष्टा एकतारवदङ्गं रारसेमग्नं कुर्यात्
किन्तु तत्राधिकक्षणं न रचेत् । इति पाक-
राजेश्वरः ॥ (जालकरज्जुः । यथा, सुश्रुते । १ । १ । ८

“अत ऊर्ध्वं व्रणवन्धनद्रव्याण्युपदेक्ष्यामः । तद-
यथा चोमकाप्यासः * विदलरज्जुतूलफल-
प्रन्तानिकालौहानीति ॥”)

२३८

सन्दर्शः

सन्तापः, पुं, (सं + तप + घञ् ।) अग्निज-
तापः । तत्पर्यायः । संत्वरः २ । इत्यमरः ॥
तापः ३ प्रोषः ४ उष्णः ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥
सम्यक् तापनञ्च ॥ (यथा, कथासरित्सागरे ।
१५ । ७५ ।

“जम्बाना ज्वरसन्तापपीडा गाढमवाप सः ॥”
दुःखम् । यथा, भागवते । ६ । १४ । ४१ ।

“दासीनां कोऽनुसन्तापः स्वाभिनः परि-
चर्यया ।

अभोक्षणं लब्धमानानां दास्या दासीव दुर्भगाः ॥”
सन्तापनः, पुं, (सन्तापयतीति । सं + तप +
णिच् + ल्युः ।) कामदेवस्य पञ्चबाणान्तर्गत-
बाणविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सम्यक्-
तापकारके, त्रि ॥ (यथा, भागवते । ७ । १० । २६ ।

“दिष्टा ते निहतः पापो लोकसन्तापनो-
ऽसुरः ॥”)

सन्तापितः, त्रि, (सं + तप + णिच् + क्तः ।
अधादिना श्रान्तः । इत्यमर-भरती ॥ अस्त्र
पर्यायः सन्तपशब्दे द्रष्टव्यः ॥

सन्तिः, स्त्री, (सुतु दाने + क्तिच् । “सनः क्तिचि
लोपयस्मिन्तरस्याम् ।” ६ । ४ । ४५ । इति
नलोपाभावः ।) दानम् । अवसानम् । इत्य-
मरे सातिशब्दटीकायां नीलकण्ठः ॥ सतिश्च
सातिश्च सतिसाती । सनोतेराशिषि तिगन्तस्य
एतौ निपात्यौ । पञ्चे सनुतात् इति वाक्ये
तिक्कित्तं ह्रस्वतरेति इमनिषेधे वनतनेत्यत्र
तिक्किवर्जनात् नलोपाभावे सन्तिः । इति
मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ सन्तिशब्दो
निर्विसर्गश्चेत् भस ल भावे इत्यस्मात् भन्ति-
प्रत्ययेन निष्पन्नः । यथा,—

“सन्ति रम्या जनपदा बह्वन्नाः परितः कुरून् ॥”
इति महाभारते विराटपर्व ॥

सन्तुष्टः, त्रि, (सं + तुष्ट + क्तः ।) सन्तोषबुक्तः ।
यथा,—

“गच्छध्वममराः सर्वे गृहीत्वार्धं स्वमालयम्
सन्तुष्टा वरमस्माकं दत्त्वेदानीं संपूजिताः ॥”

इति ह्यन्दोग्योत्सर्गतत्त्वम् ॥

सन्तोषः, पुं, (सं + तुष्ट + घञ् ।) सन्तुष्टिः । तत्-
पर्यायः । इतिः २ स्वास्यम् ३ । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, हितोपदेशे ।

“सन्तोषान्तद्वसानां यत् सुखं शान्तचेतसाम्
कुतस्तदननुत्थानामितथैतच्च भावताम् ॥”)

सन्दर्शः, पुं, (सन्दर्शतीति । सं + दृश् + णच् ।)
कङ्कमुखः । इति हेमचन्द्रः ॥ सांझासी इति
भाषा ॥ (यथा, मार्कण्डेये । २४ । ६३ ।

“निपातितानां भूष्टं उद्धृत्याक्षि निरोचताम्
सन्दर्शः पश्य कथ्यन्ते नरेयाम्यमुखास्ततः ॥”

वैद्यशास्त्रीकृत्यन्त्रविशेषः । यथा, सुश्रुते । १ । ७ ।
“तत्र मनःशरीरावाधकाराणि शल्यानि तेषां-
माहुरणोपायो यन्त्राणि तानि षट्प्रकाराणि ।
तदयथा । स्वस्तिकयन्त्राणि । सन्दर्शयन्त्राणि ।
*** हे सन्दर्शयन्त्रे *** सनिप्रहोऽनिप्रय

सन्दिग्धा

सन्दर्शी षोडशाङ्गुली भवतस्त्वर्गमांसशिरास्त्रायु-
गतशल्बोदरणाथमुपदिश्यते ॥”)

सन्दर्शिका, स्त्री, (सन्दर्शतीति । सं + दंश् +
ङ्गुल् । टापि अत इत्वम् ।) सुचुटी । सांझासी
इति चिम्टा इति च भाषा । लौहयन्त्रविशेषः ॥

कातारि इति भाषा । इति मेदिनी ॥

सन्दर्भः, पुं, (सं + दृभ ग्रन्थने + घञ् ।) रचना ।
इति हलायुधः ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम् ।
७०० ।

“कविसमरसिंहनादः स्वरानुवादः सुधैक-
संवादः ।

विद्वद्भिर्नोदकन्दः सन्दर्भोऽयं मया सृष्टः ॥”)

प्रबन्धः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ग्रन्थनम् ।
यथा,—

“सन्दर्भो रसना गुम्फः ग्रन्थनं ग्रन्थनं समाः ।”
इति हेमचन्द्रः ॥

तस्य लक्षणं यथा,—

“गूढार्थस्य प्रकाशश्च सारोक्तिः श्रेष्ठता तथा ।
नानार्थवत्त्वं वेद्यत्वं सन्दर्भः कथ्यते बुधैः ॥”

इति रूपसनातनगोस्वामिकृतश्रीभागवतीय-
षट्सन्दर्भस्य प्रथमसन्दर्भकारिका ॥

सन्दर्शनः, क्ली, (सं + दृश् + ल्युट् ।) सम्यक्-
प्रकारेण दर्शनम् । यथा,—

“सन्दर्शनार्थमस्त्राया नदीपुलिनसंस्थितः ।
स च वैश्वस्तपस्तेपे देवीसूक्तं परं जपन् ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्यम् ॥
(सं + दृश् + णिच् + ल्युट् । कारितदर्शनम् ।
यथा, महाभारते । १ । २ । १८० ।

“अस्त्रसन्दर्शदारुणो धर्मराजस्य सन्निधी ॥”
सन्दानं, क्ली, (सं + दा + ल्युट् ।) दाम । इत्य-
मरः ॥ सम्यग्दानञ्च ॥

सन्दानः, पुं, गजस्त्राडीवतीरधीभागः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

सन्दानिका, स्त्री, परिषदिरः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

सन्दानितः, त्रि, (सन्दानं जातमस्येति । सन्दान +
इतच् ।) बहः । इत्यमरः ॥

सन्दानिनौ, स्त्री, गोष्ठद्वयम् । इति हेमचन्द्रः ॥
गोयालि इति भाषा ॥

सन्दावः, पुं, (सं + दु + “समि शुद्धदुः ।” ३ ।
३ । २३ । इति घञ् ।) पलायनम् । इत्यमरः ॥

सन्दाहः, पुं, (सं + दह + घञ् ।) मुखताल्बीह-
दाहः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सन्दिग्धः, त्रि, (सं + दिह + क्तः ।) सन्देहयुक्तः ।
यथा,—

“न तावत् सन्दिग्धसाध्यधर्मत्वं पचत्वमिति
पचतामूलम् ॥”

सन्दिग्धमतिः, त्रि, सन्देहविषयीभूतबुद्धियुक्तः ।
सन्दिग्धा मतिर्यस्य इति बहुव्रीहिसमास-
निष्पन्नः ॥

सन्दिग्धार्यः, पुं, (सन्दिग्धोऽर्थः ।) सन्देहविषयी-
भूतार्थः । (सन्दिग्धोऽर्थो यस्य ।) तद्विशिष्टे, त्रि ॥